

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ»

Muhterem Müminler!

Dünya ve ahiret mutluluğunu isteyen müminin elbette imanda, ibadette, hayırda ve hayra hizmette devamlı olması gerekir. İşte bundan dolayı Peygamberimiz **“Amellerin Allah’a en sevimli, olanı az da olsa devamlı olanıdır.”** buyurmuştur.¹ Şüphesiz bu hadîs-i şerifte zikredilen ameller, nafîle olan amellerdir. Zira farzlarda az-çok söz konusu değildir, ne emredilmişse odur.

Bu devamlılık ne zamana kadardır? İman, hava gibi daimîdir. İbadetin de niyeti daimî, uygulaması zamanı geldikçedir. Hayırda ve hayra hizmette bulunmak ise güç yettikçe gerçekleşir. Bütün bunlara kulluk diyoruz. Kulluğun temeli imandır, kemali salih amellerdir, hakkı ve sabrı tavsiyedir. Rabbimiz şöyle buyurmuştur: **“Rabbine, sana ölüm gelinceye kadar kulluk et!”**²

Aziz Cemaat!

Kıyamet günü makbul olan ameller mizana konacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: **“Böylece kimlerin tartıları ağır basarsa, işte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir; (çünkü onlar) ebedî cehennemdedirler.”**³

En büyük hayır, inandığı ve imanına göre uyguladığı İslam’a davet hizmetidir. Zaten davet hizmeti, bu ümmete Allah’ın verdiği bir görevdir. Bu hakikati Allah Teâlâ şu âyet-i kerîmede vurgulamış: **“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten meneden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.”**⁴ Diğer bir ayette Rabbimiz **“Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah’a inanırsınız.”**⁵ diye buyurmuştur.

Mümin en zor zamanda dahi hayırdan geri durmaz. Bu konuda Resûl-i Ekrem Efendimiz ﷺ şöyle buyurmuştur: **“Kıyamet kopuyorken de olsa, elinde hurma fidan bulunan kimse - dikmeye gücü yetiyorsa - onu hemen dikiversin.”**⁶

Muhterem Kardeşlerim!

Önemli olan başkasından üstün olmamız değil, çünkü hâlimizden üstün olmamızdır. İstikrarlı olanlar,

hedefe doğru hareket hâlinde olanlardır. Er veya geç hedefe ulaşırlar. Ama dengesiz, sebatsız ve istikrarsız hareket edenler yerinde sayarlar ve ilerlemiş olmazlar. İşte bundan dolayı çalışmadaki devamlılık, her güçlüğü yener. “Taşı delen, suyun gücü değil, damlaların sürekliliğidir.” sözü ne kadar da isabetlidir!

Muhterem Müminler!

İslam’da hem ruhsat hem azîmet vardır. Herkes azîmet yolunu yani takva yolunu izleyemez. Herkes gücü oranında yoluna devam eder, ancak sadece istikrarlı, kararlı, sabırlı ve sebatlı hareket ederse hedefine tam anlamıyla ulaşır. İfrat edenler, illa tefrite düşerler. Aşırı başlayanlar daha geriye düşerler.

Hz. Peygamber Efendimiz, **“Allah azîmeti (takvayı) sevdiği gibi, ruhsat yolunu (fetva yolunu) tutanı da sever.”** buyurur.⁷

Hz. Peygamber ﷺ ifrat edip tefrite düşen yani aşırı gidip de yapamayınca terk edeni kınama sadedinde Abdullah b. Amr b. As’a, şöyle buyurmuştur:

“Ey Abdullah! Filan kimse gibi olma, çünkü o gece ibadetine devam ederken, sonra geceleri ibadet etmeyi terk etti.”⁸

Bu hadisten anlamamız gereken şudur: Kişinin ibadetinde, yaşantısında istikrarlı olması için, gücünün yeteceği şeye ahdetmesi ve bu yönde gayret etmesi gerekir. Bu yaptığını da hakkını vererek, ihlas ve samimiyetle yapmalıdır.

Allah bizi, kazandığı güzellikleri devam ettiren kullarından eylesin! Amin

¹ Buhârî, İmân, 32, Rikâk, 18; Müslim, Müsâfirîn, 216-218.

² Hicr sûresi, 15:99

³ Mü’minûn sûresi, 23:102-103

⁴ Âl-i İmrân sûresi, 3:104.

⁵ Âl-i İmrân sûresi, 3:110.

⁶ Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 191.

⁷ Sahih-i İbn-i Hibbân, H. No: 354

⁸ Buhârî, Teheccüd, 19; Müslim, Sıyâm, 185.